

FINNISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
FINNOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
FINLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Kirjoita kommentti **joko** tekstistä 1(a) **tai** tekstistä 1(b):

1. (a)

Onnen ylkämies ja murheen morsian

Otsikkoni jäi ihmettelemään minua.

Onko se jokin ristisanatehtävä, hankala peli, elämä?

Kun löydän avainsanat, loppu tulee automaattisesti, soljuen.

Oli vain kuva, miehen ja naisen siluettilinjat. Pitsiverho.

5 Puurakennus kunnaalla, katkaistut vaahterat ...

Nainen tuli metsästä

yhtaikaa nousi aurinko, valaisi tienoon.

Niitä aamuja, jolloin henki liikkuu vetten päällä.

Kalat polskivat kaislikossa, jossain soi taikahuilu, Pan.

10 Häivytän tarinasta unenpöpperöisen juhlijoiden joukon.

Mies istui puutarhatuolissa jalka toisen polvella.

Villapaita harteilla. Huvittunut ilme, kun kävelin portaat.

Menossa nukkumaan, valvottuani koko elokuisen yön.

En hänen kanssaan, en hänen vuokseen.

15 Siitä on tasan kaksikymmentä vuotta, olen myöhässä.

Elämä kostaa myöhästyjille, sanoo valtiomies tyynesti.

Historia, siitä hän puhui, hän oli, näkyi, vaikutti ja lähti.

Käänsi suuren rattaan kohti uutta aikaa.

Kaikki menee ohi, minä käsitän, toistan sitä.

20 Kaikki menee ohi, hirveää, ihanaa, se menee ohi?

Arja Tiainen, *Onnen ylkämies, murheen morsian*, 1994

1. (b)

Talojen tulet syttyvät, vilkkuvat, lähestyvät, suurenevat ja katoavat jälleen. Äkillinen, kiduttava tunteellisuus kouristaa sydäntä. Koti, tuvanlämpö, perhepiiri ... Olen ajatellut niin paljon talvista merta ja yksinäisyyttä - olen yöllä hotellihuoneessa unesta herännyt salaperäisiin laivan huutoihin. Ei, ei takaisin! On hyvä kadota yöhön ja pimeyteen.

5 Puristan otsan yhä lujemmin ruutuun. Lumiset kuuset liukuvat ohi; niiden takaa hohtaa ruskon punertava juova tukehtuen yhä tiivistyvään ja tummenevaan sineen.

Ruohonkorret sojottavat keltaisina ja jäätyneinä ohuessa lumihangessa vaunun ikkunasta lankeavassa valossa junan pysähtyessä asemille. Inkoo: rupeaa tuiskuamaan. Karjaalla on jo täysi pyry. Sihisten iskevät raivokkaan tuulen lennättämät jäiset hiutaleet

10 nahkatakkiin kävellessäni hytisten kaulus pystyssä ja kädet syvällä taskuissa tuiskun luonnottomasti suurentamien veturinlyhtyjen valokartioiden paisteessa asemasillalla. Olen yltä päältä lumessa vaunuun palatessani. Etsin kaulahuiviani matkalaukusta. Villaisten sukkiensa ja alusvaatteiden kosketus vastaa karkeasti käteen; vastaani nousee kumin, öljykankaan ja rasvanahan tuoksu. Sormiin tuntuu jotakin kosteata ja pehmeätä;

15 pidän äkkiä kädessäni pientä ja rutistunutta orvokkikimppua ... Tunnen selässäni muiden matkustajien hämmästyneet ja huvitetut katseet. Typerää. Sullon kiivastuneena ja kasvot kuumina hyvin hoidettujen käsien tervehdyksen kovan öljykankaan tunteettomiin poimuihin. Koettelen sadannenviidenentoista kerran passiani ja muita papereitani.

20 Vaunu on jälleen äänetön. Junantärinä ja tuiskun viuhina raukaisee. Yksinäisyys on hyvä - niinkuin jäätyneet kädet lämpiävät kylmässä vedessä. Nojaan pääni penkin selustaan ja suljen silmät. Silmäluomien takana vyöryy talvinen meri ja Rio häämöittää kuin kullanuskea, hekumallinen uni.

(katkelma)

Olavi Paavolainen, *Lähtö ja loitsu*, 1937